

**UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ, FARMACIE, ȘTIINȚE ȘI
TEHNOLOGIE „GEORGE EMIL PALADE” DIN TÂRGU MUREȘ**

**ȘCOALA DOCTORALĂ DE LITERE, ȘTIINȚE UMANISTE ȘI APLICATE
DOMENIUL : FILOLOGIE**

TEZĂ DE DOCTORAT

Doctorand:

Adina-Carmen FRICIU

Conducător științific:

Conf. univ. dr. habil. Smaranda ȘTEFANOVICI

TÂRGU MUREȘ

2024

**UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ, FARMACIE, ȘTIINȚE ȘI
TEHNOLOGIE « GEORGE EMIL PALADE » DIN TÂRGU MUREȘ**

**ȘCOALA DOCTORALĂ DE LITERE, ȘTIINȚE UMANISTE ȘI APLICATE
DOMENIUL : FILOLOGIE**

**MANIFESTĂRI ALE SINELUI ÎN ROMANELE ȘI
COLECȚIA DE POVESTIRI ALE LUI KAZUO
ISHIGURO
REZUMAT**

Doctorand:

Adina-Carmen FRICIU

Conducător științific:

Conf. univ. dr. habil. Smaranda ȘTEFANOVICI

TÂRGU MUREȘ

2024

Contents

1. INTRODUCTION	Error! Bookmark not defined.
1.1 BACKGROUND AND CONTEXT	Error! Bookmark not defined.
1.2 RESEARCH OBJECTIVES	Error! Bookmark not defined.
1.3 SCOPE AND LIMITATIONS	Error! Bookmark not defined.
1.3.1 SCOPE	Error! Bookmark not defined.
1.3.2 LIMITATIONS	Error! Bookmark not defined.
1.4 METHODOLOGY	Error! Bookmark not defined.
1.5 ORIGINALITY	Error! Bookmark not defined.
2. LITERATURE REVIEW	Error! Bookmark not defined.
2.1 THE CONCEPT OF SELF IN LITERATURE AND PSYCHOANALYTIC LITERARY CRITICISM	Error! Bookmark not defined.
2.2 KAZUO ISHIGURO’S CONTRIBUTION TO THE LITERARY LANDSCAPE	Error! Bookmark not defined.
2.3 PREVIOUS STUDIES ON ISHIGURO’S WORKS AND THE NOTION OF SELF	Error! Bookmark not defined.
3. THE SELF IN ISHIGURO’S EARLY NOVELS	Error! Bookmark not defined.
3.1 A PALE VIEW OF HILLS	Error! Bookmark not defined.
3.2 AN ARTIST OF THE FLOATING WORLD	Error! Bookmark not defined.
3.3 THE REMAINS OF THE DAY	Error! Bookmark not defined.
4. THE FRAGMENTED SELF IN LATER NOVELS	Error! Bookmark not defined.
4.1 THE UNCONSOLED	Error! Bookmark not defined.
4.2 WHEN WE WERE ORPHANS	Error! Bookmark not defined.
4.3 NEVER LET ME GO	Error! Bookmark not defined.
4.4 THE BURIED GIANT	Error! Bookmark not defined.
4.5 KLARA AND THE SUN	Error! Bookmark not defined.
5. SELF-EXPLORATION THROUGH SHORT STORIES	Error! Bookmark not defined.
5.1 NOCTURNES: FIVE STORIES OF MUSIC AND NIGHTFALL	Error! Bookmark not defined.
5.2 “CROONER”	Error! Bookmark not defined.
5.3 “COME RAIN OR COME SHINE”	Error! Bookmark not defined.
5.4 “MALVERN HILLS”	Error! Bookmark not defined.
5.5 “NOCTURNE”	Error! Bookmark not defined.
5.6 “CELLISTS”	Error! Bookmark not defined.
6. MEMORY AND IDENTITY IN ISHIGURO’S WORKS	Error! Bookmark not defined.
6.1 MEMORY AND THE INDIVIDUATION PROCESS	Error! Bookmark not defined.

6.2 THE ROLE OF MEMORY IN SHAPING THE SELF	Error! Bookmark not defined.
6.3 THE QUEST FOR IDENTITY IN ISHIGURO’S CHARACTERS	Error! Bookmark not defined.
7. PSYCHOLOGICAL PERSPECTIVES ON THE SELF IN ISHIGURO’S FICTION	Error! Bookmark not defined.
7.1 FREUDIAN CONCEPTS OF SELF AND CHARACTER ANALYSIS	Error! Bookmark not defined.
7.2 JUNGIAN ARCHETYPES AND THEIR MANIFESTATIONS IN ISHIGURO’S CHARACTERS	Error! Bookmark not defined.
7.3 EXISTENTIAL THEMES AND THE SEARCH FOR MEANING	Error! Bookmark not defined.
8. FINDINGS AND CONCLUSIONS	Error! Bookmark not defined.
8.2 CONTRIBUTIONS TO EXISTING LITERATURE	Error! Bookmark not defined.
8.3 LIMITATIONS AND FUTURE RESEARCH.....	Error! Bookmark not defined.
8.4 CONCLUDING REMARKS	Error! Bookmark not defined.
APPENDIX 1.....	Error! Bookmark not defined.
WORKS CITED	23
INDEX	Error! Bookmark not defined.

INTRODUCERE

În domeniul literaturii, noțiunea de Sine a captivat de mult timp mințile cercetătorilor, autorilor și cititorilor deopotrivă. Complexitățile identității umane, formarea individualității și modurile în care experiențele personale modelează esența ființei unei persoane au fost subiecte de explorare profundă și contemplare. Printre nenumăratele voci literare care au cercetat aceste adâncimi filosofice, Kazuo Ishiguro se distinge ca o figură proeminentă, țesând abil povești care oferă perspective profunde asupra manifestărilor Sinelui.

Această cercetare începe cu o observație și analiză amănunțită a conceptului de Sine așa cum este portretizat în personajele din romanele și povestirile ale lui Kazuo Ishiguro. Lucrările academice actuale (Shaffer 1998, Wong 2005, Matthews și Groes 2009, Teo 2014, Sloane 2021) s-au concentrat în principal pe aspecte ale identității, narcisismului, conștiinței și alterității în opera literară a lui Ishiguro. Din aceste studii, această teză doctorală dezvoltă mai departe examinarea dimensiunilor psihologice care compun Sinele.

Pentru a atinge acest obiectiv, studiul utilizează o combinație de critici literare psihanalitice (Ellmann 1994, Wright 2003, Rowland 2019), paradigma răspunsului cititorului (Suleiman și Crosman 1980, Tompkins 1980) și metodologii de analiză comparativă. Abordarea psihanalitică se dovedește a fi deosebit de relevantă, deoarece dezvăluie manifestările complexe ale Sinelui în personajele expert concepute de Ishiguro, îmbogățind astfel domeniul analizei literare.

Prezenta teză doctorală întreprinde o analiză amplă a structurii și componentelor Sinelui în relație cu lucrările lui Kazuo Ishiguro: romanele și colecția de povestiri. Încercările academice anterioare au explorat sinele și identitățile personajelor lui Ishiguro, cu un accent concentrat pe aspecte distincte, inclusiv memoria (Wong 2005, Teo 2014, Schaffer 1998, Sloane 2021), trauma (Eaglestone 2020, Mitrea 2018) și elementele narcisiste (Webster Thomas 2012). Aceste studii oferă o oportunitate de a examina operele lui Ishiguro printr-o lentilă psihanalitică, îmbogățind astfel corpusul criticii literare.

Pentru a aborda acest decalaj, studiul nostru urmărește să cuprindă creațiile artistice ale lui Ishiguro, analizând personajele sale ca entități individuale și corpul colectiv al lucrărilor sale literare ca un întreg coerent. Prin adoptarea acestei abordări incluzive, aspir să contribui și să îmbogățesc peisajul actual al literaturii critice despre scrierile lui Ishiguro, avansând astfel înțelegerea noastră a complexităților Sinelui așa cum este descris în narațiunile sale profunde.

Teza doctorală este structurată în opt capitole distincte, fiecare având un scop specific în analiza romanelor și povestirilor scurte ale lui Kazuo Ishiguro. Capitolul Unu cuprinde Introducerea, Contextul, Obiectivele Cercetării, Domeniul și Limitările, precum și Metodologia detaliată utilizată pentru examinarea psihologică și psihanalitică a personajelor lui Ishiguro.

Capitolul Doi explorează dimensiunile literare ale cercetării, concentrându-se pe portretizarea Conceptului de Sine în Literatură și Critica Literară Psihanalitică. De asemenea, examinează contribuțiile lui Ishiguro la peisajul literar și revizuieste studiile anterioare despre noțiunea de Sine. Acest capitol stabilește abordarea fundamentală adoptată în teză.

În Capitolul Trei, se efectuează o analiză detaliată a primelor romane ale lui Ishiguro, în care sunt analizate elementele Sinelui. Romanele sunt *Amintirea palidă a munților* (1982), *Un artist al lumii trecătoare* (1986) și *Rămășițele zilei* (1989).

Capitolul Patru examinează explorarea Sinelui fragmentat în romanele mai târzii ale lui Ishiguro, inclusiv *Neconsolații* (1995), *Pe când eram orfani* (2000), *Să nu mă părăsești* (2005), *Uriașul îngropat* (2015) și *Klara și soarele* (2021). Aceste subcapitole sunt împărțite pentru a evidenția aspecte esențiale ale sinelui personajelor, concentrându-se pe mecanismele de coping, elementele Sinelui și procesul de individuație.

Capitolul Cinci explorează Sinele în colecția de povestiri scurte a lui Ishiguro, *Nocturne. Cinci povestiri despre muzică și amurg* (2009), folosind metode analitice similare cu capitolul precedent. Această secțiune recunoaște distincția între personajele din romane și povestirile scurte, unde concizia acestora din urmă justifică o observație și analiză atente. În ciuda naturii lor concise, aceste povestiri dețin o semnificație și valoare egale cu omologii lor din romane.

Capitolul Șase continuă cu analiza importanței memoriei și identității în lucrările lui Ishiguro, subliniind rolurile lor în modelarea Sinelui și în începerea căutării pentru completarea procesului de individuație.

Capitolul Șapte se bazează pe perspectivele despre Sine în ficțiunea lui Ishiguro, examinând conceptele freudiene ale Sinelui, arhetipurile jungiene și temele existențiale care înconjoară personajele.

Capitolul Opt, Constatări și Concluzii, rezumă constatările, contribuțiile la Studiile Literare și implicațiile pentru cercetările viitoare.

Pe parcursul investigației, diversele fațete ale Sinelui sunt atent categorisite și examinate, cuprinzând aspecte ale conștiinței, inconștientului, inconștientului colectiv și personal și alte

dimensiuni vitale inerente în metodologia aleasă. Rezultatele cercetării stabilesc o legătură semnificativă cu premisa cercetării de a evidenția elementele esențiale care compun Sinele, contribuind astfel la subiectul criticii literare.

Această teză doctorală, intitulată „Manifestări ale Sinelui în Romanele și Colecția de Povestiri ale lui Kazuo Ishiguro”, își propune să exploreze aspectele multifacetate ale Sinelui în lucrările acestui apreciat autor britanic contemporan. Kazuo Ishiguro, laureat al Premiului Nobel și romancier aclamat, este renumit pentru capacitatea sa excepțională de a explora complexitățile emoțiilor umane și impactul profund al memoriei, identității și influențelor sociale asupra vieților individuale.

CONTEXT

Alegerea de a mă concentra asupra operelor lui Kazuo Ishiguro provine din semnificația contribuțiilor sale literare în portretizarea conștiinței umane și introspecției. Expertiza sa narativă se extinde pe o gamă diversă de genuri, inclusiv romane și povestiri scurte, permițând o examinare amănunțită a modurilor în care Sinele este descris în scrierile sale. Prin personajele sale convingătoare și povestirea evocatoare, Ishiguro a câștigat recunoașterea ca un maestru al explorării condiției umane și al căutării de Sine. Fundalul și contextul tezei „Manifestări ale Sinelui în Romanele și Colecția de Povestiri ale lui Kazuo Ishiguro” oferă informații contextuale esențiale pentru a înțelege semnificația și relevanța cercetării.

Kazuo Ishiguro, care s-a născut în Japonia și s-a mutat în Anglia la vârsta de cinci ani, a experimentat o schimbare substanțială a mediului său. În ciuda acestei tranziții, părinții săi au avut grijă ca la copilărie să rămână îmbogățită cu cultura japoneză. Ishiguro a recunoscut deschis că perspectiva sa de viață și stilul său de scriere păstrează o esență japoneză distinctivă, oferind o abordare originală. Cynthia Wong argumentează că *japonezitatea* sa nu ar trebui dusă la extreme și să definească întreaga sa persoană. (2005: 10) De asemenea, Ishiguro relatează evenimente obișnuite, așa cum a menționat în multe interviuri, în care personajele sunt cele mai decisive. Prin urmare, abordarea sa pregătește calea pentru metodologia noastră aleasă de interpretare, critica literară psihanalitică, deoarece fiecare personaj are o călătorie și un proces de parcurs.

Pe parcursul cercetării, s-a efectuat o analiză amănunțită a personajelor, subliniind mecanismele lor de coping (de a face față lumii) și capacitatea de a evolua în ciuda situațiilor

difficile. În lucrările lui Ishiguro, Etsuko folosește oglindirea (copierea anumitor comportamente pentru a se integra în societate) și transferul (atribuirea unor aspecte specifice de acum ani de zile altor personaje) ca mecanisme de coping pentru a căuta alinare de la trecutul său tulburător. Maestrul Ono, pe de altă parte, încearcă să reprime amintiri care au devenit prea dureroase pentru a fi confruntate, menținându-și demnitatea și integritatea în viață. Stevens își centrează întreaga existență în jurul muncii sale, evitând relațiile personale și înlocuindu-le cu realizări profesionale. Ryder se găsește prins într-un ciclu nesfârșit de uitare și negare, căutând perpetuu împlinirea. Christopher Banks suprimă evenimentele traumatice redirecționându-și acțiunile conștiente și urmărind faima ca detectiv în loc să-și rezolve misterul părinților. Kathy H. se străduiește să se asimileze într-o societate care nu o acceptă cu adevărat pe ea sau pe prietenii săi. Axl și Beatrice tânjesc simultan după amintire, în timp ce caută confort în uitare. Klara încorporează o copie perfectă a sinei într-o manieră inocentă și fragmentată. Personajele din *Nocturne* se luptă constant să se afirme și să se integreze în societate, în timp ce sinele lor artistic tânjește după libertate și autonomie.

Prin furnizarea acestui fundal și context, teza pregătește scena pentru o explorare în profunzime a manifestărilor Sinelui în romanele și povestirile scurte ale lui Kazuo Ishiguro, contribuind la înțelegerea contribuțiilor sale literare și a temelor.

OBIECTIVELE CERCETĂRII

Obiectivele cercetării din teza „Manifestări ale Sinelui în Romanele și Colecția de Povestiri ale lui Kazuo Ishiguro” stabilesc scopurile studiului. Astfel, studiul nostru își propune să atingă două obiective principale. În primul rând, se caută o înțelegere clară a conceptelor pertinente Sinelui, punând bazele pentru analiza noastră ulterioară. În al doilea rând, utilizând abordarea criticii literare psihanalitice, voi identifica și analiza componentele critice care modelează sinele individuale ale personajelor. Ipoteza este modul în care explorarea nuanțată a Sinelui și identității în romanele și povestirile scurte ale lui Kazuo Ishiguro reflectă un joc complex de elemente freudiene și jungiene, manifestându-se prin interacțiunile personajelor, conflictele interioare și evoluțiile narative. Obiectivele detaliate sunt următoarele:

a) Să analizeze portretizarea Sinelui în primele romane ale lui Ishiguro, precum *Amintirea palidă a munților*, *Un artist al lumii trecătoare*, *Rămășițele zilei* și să exploreze cum evoluează conceptele de Sine ale protagoniștilor pe parcursul călătoriilor lor respective.

- b) Să investigheze manifestarea Sinelui fragmentat în romanele mai târzii ale lui Ishiguro, inclusiv *Neconsolații*, *Pe când eram orfani*, *Să nu mă părăsești*, *Urișul îngropat* și *Klara și soarele* și să înțeleagă cum personajele fac față complexităților identităților lor într-o lume în schimbare.
- c) Să examineze colecția de povestiri scurte a lui Ishiguro, *Nocturne. Cinci povestiri despre muzică și amurg*, pentru a discerne cum narațiunile mai scurte transmit diverse fațete ale Sinelui prin diverse tehnici narative.
- d) Să exploreze interacțiunea dintre memorie și identitate în lucrările lui Ishiguro și cum aceste teme contribuie la construcția Sinelui personajelor sale.
- e) Să investigheze perspectivele psihologice utilizate în ficțiunea lui Ishiguro, cum ar fi conceptele freudiene ale Sinelui, arhetipurile jungiene și temele existențiale, și relevanța lor pentru înțelegerea Sinelui în literatură.
- f) Să evalueze critic utilizarea naratorilor nesiguri în lucrările lui Ishiguro și să examineze cum această tehnică narativă contribuie la portretizarea Sinelui și la percepția cititorilor asupra personajelor.
- g) Să identifice temele și motivele comune legate de Sine în lucrările lui Ishiguro și să traseze legături între romane și povestiri pentru a discerne modelele recurente.
- h) Să ofere o înțelegere cuprinzătoare și coerentă a manifestărilor Sinelui în lucrările literare ale lui Kazuo Ishiguro, contribuind la corpul existent de cunoștințe în studiile literare, psihologie și psihanaliză.
- i) Să ofere un model de interpretare bazat pe teoriile și instrumentele existente ale criticii literare psihanalitice, în special teoriile privind Sinele, ca un cadru teoretic pentru interpretarea și analiza lucrărilor literare ale lui Ishiguro.

Studiile existente au oferit fiecare perspective valoroase asupra diverselor fațete ale sinelui personajelor din lucrările lui Kazuo Ishiguro. Cu toate acestea, o întrebare esențială rămâne: cum se manifestă aceste părți ale sinelui în cadrul narațiunii? Cum trec ele prin dezvoltare, ascundere sau păstrarea esenței lor? Această cercetare se străduiește să investigheze aceste aspecte complexe, oferind o examinare extensivă și detaliată.

METODOLOGIE

Această cercetare va utiliza o combinație de analiză literară, lectură atentă și examinare tematică a textelor lui Ishiguro pentru a atinge obiectivele de cercetare. Analiza va fi îmbogățită prin apelarea la teorii literare relevante, perspective psihologice și elemente psihanalitice care informează construcția identității de Sine în narativele sale. În plus, această cercetare va interacționa cu lucrările academice existente despre operele lui Kazuo Ishiguro și conceptul de Sine în literatură, pentru a contribui la și a extinde corpul existent de cunoștințe.

Secțiunea de metodologie a tezei despre „Manifestări ale Sinelui în Romanele și Colecția de Povestiri ale lui Kazuo Ishiguro” descrie abordarea cercetării, metodele de colectare a datelor și tehnicile analitice utilizate pentru a aborda obiectivele de cercetare. Metodologia este crucială pentru a asigura validitatea și fiabilitatea rezultatelor studiului. Metodologia acestei cercetări este următoarea:

1. Design-ul Cercetării: Studiul adoptă un design de cercetare calitativă (Bell, Bryman și Harley, 44: 2019) pentru a explora nuanțele și complexitățile manifestărilor Sinelui în operele lui Ishiguro. Cercetarea calitativă permite o analiză în profunzime a identităților de Sine ale personajelor și explorarea temelor și modelelor subiacente.
2. Colectarea Datelor: Sursele primare de date pentru cercetare sunt romanele și povestirile scurte ale lui Kazuo Ishiguro. Operele selectate formează baza pentru analiza modului în care identitatea de Sine este portretizată în narativele sale fictive. Datele includ fragmente textuale, descrieri ale personajelor, dialoguri și elemente narative relevante pentru manifestarea Sinelui.
3. Recenzia Literaturii: Se realizează o recenzie literară cuprinzătoare pentru a aduna articole științifice relevante, eseuri critice și capitole de carte legate de operele lui Kazuo Ishiguro și tema identității de Sine în literatură. Recenzia literaturii oferă cadrul teoretic și contextul contextual pentru analiză.
4. Perspective Psihologice: Pentru a explora aspectele psihologice ale identității de Sine în operele lui Ishiguro, se aplică teorii și perspective psihologice și psihanalitice relevante, cum ar fi conceptele freudiene ale Sinelui, arhetipurile jungiene și temele existențiale. Analiza include teorii psihologice (James 1983, Erikson 1968) pentru a înțelege lumile interioare ale personajelor și reflecția de Sine.

5. Lectură Atentă și Analiză Tematică: Analiza datelor implică o lectură atentă a textelor lui Ishiguro pentru a identifica pasaje cheie, simboluri și teme legate de identitatea de Sine. Analiza tematică este utilizată pentru a categoriza și interpreta datele pentru a discerne modele și motive recurente.
6. Studii de Caz: Personaje și narațiuni selectate din operele lui Ishiguro sunt examinate ca studii de caz pentru a oferi analize aprofundate ale identităților lor de Sine. Aceste studii de caz oferă perspective nuanțate despre modul în care personajele individuale navighează în lumile lor interioare și impactul influențelor externe asupra conceptului lor de Sine.
7. Triangulare: Triangularea este utilizată pentru a spori rigurozitatea cercetării prin validarea încrucișată a rezultatelor. Analiza se bazează pe multiple surse de date, inclusiv texte literare, perspective psihologice și studii psihanalitice, pentru a explora complet temele identității de Sine.
8. Considerații Etice: Considerațiile etice includ citarea corectă și recunoașterea surselor și respectarea drepturilor de proprietate intelectuală. Cercetarea se conformează, de asemenea, liniilor directoare etice pentru desfășurarea cercetării calitative.

Prin adoptarea lentilei psihanalitice, intenționez să evidențiez fundamentele psihologice care informează construcția, evoluția și portretizarea sinelui personajelor pe parcursul călătoriei literare. Această abordare va aprofunda înțelegerea caracterizărilor complexe ale lui Ishiguro în operele sale.

Teza doctorală se bazează pe tehnici de observație, în care sunt alese elemente și citate specifice pentru a fi analizate și integrate. Prin aceste tehnici de observație, studiul își propune să ofere dovezi convingătoare ale aspectelor multidimensionale ale Sinelui așa cum este portretizat în narativele lui Ishiguro.

În plus, prin examinarea atentă și interpretarea reprezentărilor Sinelui în lucrările literare ale lui Ishiguro, această teză doctorală extinde înțelegerea psihicului uman și întărește importanța integrării perspectivelor psihanalitice în analizele literare. Această contribuție îmbogățește discursul academic și sporește înțelegerea generală a creațiilor literare profunde ale lui Kazuo Ishiguro în descâlcirea complexităților și subtilităților personajelor sale sofisticate.

Prin utilizarea unei abordări calitative, integrarea perspectivelor psihologice și psihanalitice și efectuarea unei analize aprofundate a datelor, metodologia își propune să ofere un examen detaliat al manifestărilor Sinelui în operele literare ale lui Kazuo Ishiguro, contribuind la înțelegerea identității de Sine în literatură.

Ținând cont de tot ce a fost spus, această teză încearcă să dezlege multiplele manifestări ale Sinelui așa cum sunt portretizate în romanele și povestirile ale lui Kazuo Ishiguro. Examinând complexitățile creațiilor sale literare, sper să obțin o înțelegere mai profundă a psihicului uman și a modurilor în care Sinele este iluminat prin artă și povestire. Explorând mozaicul bogat al Sinelui în lucrările lui Ishiguro, pornesc într-o călătorie de introspecție, unde granițele individualității se estompează, iar esența universală a ființei umane se revelează.

ORIGINALITATE

Abordarea adoptată în această teză, concentrându-se pe manifestările Sinelui în romanele și povestirile scurte ale lui Kazuo Ishiguro, prezintă mai multe elemente de originalitate:

1. **Explorare Interdisciplinară:** Cercetarea încorporează o abordare interdisciplinară prin combinarea analizei literare cu perspective psihologice și psihanalitice. Examinând lucrările lui Kazuo Ishiguro prin lentila conceptelor freudiene și jungiene ale Sinelui, precum și a temelor existențiale, studiul oferă o înțelegere distinctivă a lumilor interioare ale personajelor și a complexităților identităților lor de Sine.
2. **Analiză Comparativă:** Teza depășește simpla analiză a romanelor lui Ishiguro prin explorarea colecției sale de povestiri. Studiul îmbogățește examinarea tehnicilor literare și a reprezentărilor tematice ale lui Ishiguro prin realizarea unei analize comparative a modului în care Sinele este descris în narativele lungi și în piesele ficționale mai scurte.
3. **Includerea Naratorilor Ne-credibili:** Investigarea naratorilor ne-credibili în operele lui Ishiguro adaugă o dimensiune originală cercetării. Analizând impactul unor astfel de naratori asupra portretizării Sinelui, studiul investighează complexitățile percepției, memoriei și adevărului în ficțiune, contribuind la înțelegerea strategiilor narative în dezvoltarea personajelor.
4. **Contribuție la Studiile Literare:** Deși studiile anterioare ar fi putut examina temele și narativele lui Ishiguro, această teză își propune să contribuie la studiile literare oferind o analiză aprofundată a modului în care Sinele este reprezentat în operele sale. Examinarea

memoriei, identității și perspectivelor psihologice, împreună cu explorarea narării nesigure, adaugă o dimensiune originală la bursa existentă.

Prin examinarea Sinelui în personajele lui Ishiguro din romanele și colecția de povestiri scurte ale acestuia, teza prezintă o explorare care aruncă o nouă lumină asupra semnificației psihologice și psihanalitice a Sinelui. În general, natura interdisciplinară a acestei teze, combinată cu analiza comparativă a diferitelor forme narative și examinarea naratorilor nesiguri, contribuie colectiv la originalitatea și semnificația abordării adoptate în înțelegerea manifestărilor Sinelui în operele literare ale lui Kazuo Ishiguro. Capitolul următor va prezenta, va analiza și va argumenta importanța lui Ishiguro ca scriitor literar, precum și necesitatea studierii Sinelui în literatură.

2. RECENZIE A LITERATURII

În acest capitol, explorez corpul existent de lucrări critice ce înconjoară reprezentările Sinelui în literatură, concentrându-mă pe lucrările lui Kazuo Ishiguro. Conceptul de Sine, o construcție complexă și complicată, a fost de mult timp subiectul cercetării și fascinației pentru cercetători și scriitori deopotrivă. Îmi propun să explorez perspectivele și metodologiile diverse utilizate pentru a examina Sinele așa cum este portretizat în romanele și povestirile ale lui Ishiguro.

În primul rând, voi investiga prezența Sinelui în literatură, continuând cu critica literară psihanalitică, extrăgând înțelegeri din lucrările pionieratului lui Sigmund Freud și Carl Jung și ale cercetătorilor contemporani care au îmbogățit acest discurs. Ulterior, voi argumenta importanța și poziția pe termen lung a lui Ishiguro în peisajul literar actual.

În plus, voi oferi o prezentare generală a eforturilor academice anterioare care au sondat portretizarea Sinelui sau diversele sale fațete în operele lui Ishiguro. Prin sintetizarea acestor perspective multifacetate, această recenzie a literaturii își propune să pregătească scena pentru o explorare amplă a manifestărilor Sinelui în romanele și colecția de povestiri ale lui Ishiguro. De asemenea, voi ilumina complexitățile identității umane, căutarea de sine și individuație, și capacitatea profundă a literaturii de a dezvălui complexitățile psihicului uman.

3. SINELE ÎN ROMANELE TIMPURII ALE LUI ISHIGURO

3.1 *AMINTIREA PALIDĂ A MUNȚILOR*

„Amintirea palidă a munților” ne introduce în lumea lui Etsuko, o femeie japoneză care trăiește în Anglia și care își rememorează trecutul din Nagasaki-ul de după Al Doilea Război Mondial. Romanul explorează teme ale memoriei, pierderii și dislocării culturale. Sinele fragmentat al lui Etsuko se dezvăluie prin reflecțiile sale asupra trecutului și evenimentelor tragice ale războiului care continuă să o bântuie. Ishiguro estompează abil liniile dintre amintirile personale și cele colective, creând o narațiune în care realitatea și imaginația se contopesc. Vinovăția modelează identitatea de sine a lui Etsuko, ea confruntându-se cu remușcările pentru acțiunile sale din timpul războiului și căutând reconcilierea cu viața sa actuală în Anglia.

Romanul funcționează pe două niveluri: alinierea colectivă a tuturor personajelor, ilustrând luptele universale de a depăși trauma și tristețea, și contextele individuale și răspunsurile care persistă în conștiința cititorului. Această dualitate îmbogățește perspectiva noastră asupra discordiei interioare, mecanismelor de coping și triumfului final asupra destinului nefavorabil.

3.2 *UN ARTIST AL LUMII TRECĂTOARE*

„Un artist al lumii trecătoare” îl urmărește pe Masuji Ono, un artist în vârstă în Japonia postbelică, care reflectă asupra vieții sale și rolului său ca propagandist în timpul războiului. Identitatea de sine a lui Ono este profund împletită cu profesia sa și valorile culturale tradiționale pe care le susține. Pe măsură ce navighează prin schimbările din Japonia postbelică, conceptul său de sine este provocat de normele sociale în schimbare și apariția unei noi generații. Romanul explorează complexitățile vinovăției, responsabilității și căutarea răscumpărării pe măsură ce Ono se confruntă cu consecințele acțiunilor sale trecute și încearcă să se împace cu sinele său în schimbare.

3.3 *RĂMĂȘITELE ZILEI*

„Rămășițele Zilei” îl prezintă pe Stevens, un majordom englez care servește la Darlington Hall în anii '50. Romanul investighează temele loialității, demnității și represiunii emoționale. Identitatea de sine a lui Stevens este definită de devotamentul său neclintit față de datorie și suprimarea dorințelor și emoțiilor personale. Pe măsură ce pornește într-o călătorie pentru a se

reuni cu o fostă menajeră, Miss Kenton, Stevens se confruntă cu alegerile sale trecute și impactul lor asupra împlinirii sale emoționale. Ishiguro portretizează magistral complexitatea auto-percepției lui Stevens și schimbările subtile în înțelegerea sa de sine, pe măsură ce se confruntă cu regretul și aspirațiile neîmplinite.

4. SINELE FRAGMENTAT ÎN ROMANELE MAI TÂRZII

4.1 *NECONSOLAȚII*

„Neconsolații” ne introduce în lumea lui Ryder, un pianist renumit care ajunge într-un oraș european nenumit pentru un concert. De-a lungul romanului, sensul de Sine al lui Ryder suferă o fragmentare profundă pe măsură ce navighează într-un mediu suprarrealist și în continuă schimbare. Ishiguro folosește o narațiune onirică care estompează granițele între trecut și prezent, fantezie și realitate. Pe măsură ce Ryder se deplasează prin oraș, întâlnind persoane din trecutul său, el gestionează amintiri contradictorii și emoții nerezolvate. Natura fragmentată a Sinelui este ilustrată în mod emoționant prin lupta lui Ryder de a înțelege relațiile sale cu ceilalți și granițele estompate între persona sa publică și Sinele său privat.

4.2 *PE CÂND ERAM ORFANI*

„Pe când eram orfani” urmărește povestea lui Christopher Banks, un detectiv renumit în Londra anilor 1930, care se întoarce la Shanghai pentru a rezolva misterul dispariției părinților săi. Pe măsură ce Banks își vizitează casa copilăriei, amintirile din trecutul său reapar, ducând la un sentiment de Sine fragmentat. Romanul explorează impactul memoriei asupra identității de sine și modul în care percepția realității unei persoane poate fi influențată de imaginație și nostalgie. Călătoria lui Banks pentru a descoperi adevărul expune complexitățile memoriei și nesiguranța propriilor amintiri, rezultând într-o transformare profundă a înțelegerii sale de sine.

4.3 *SĂ NU MĂ PĂRĂSEȘTI*

„Să nu mă părăsești” se desfășoară într-o Anglie distopică alternativă, o lume unde clonele sunt cultivate exclusiv pentru donații de organe. Pe acest fundal sumbru, narațiunea urmărește îndeaproape viețile lui Kathy, Ruth și Tommy, trei prieteni împlețiți într-un destin scris de la naștere. În călătoria lor emoționantă, ei se luptă cu realitățile tulburătoare ale existenței lor prestabilite, căutând sens într-o societate care le controlează nemilos destinul.

Ishiguro navighează cu măiestrie tema descoperirii de sine existențiale, pe măsură ce aceste personaje se confruntă cu inevitabilitățile dure ale vieților lor, ducând la o explorare profundă a Sinelui fragmentat și a căutării neîncetate de scop.

4.4 *URIAȘUL ÎNGROPAT*

„Uriașul Îngropat” este un roman original care împletește cu abilitate elemente de fantezie și ficțiune istorică. Situat în Marea Britanie post-arturiană, narațiunea se concentrează pe un cuplu în vârstă, Axl și Beatrice. Călătoria lor începe pe măsură ce pornesc într-o căutare pentru a-și găsi fiul dispărut, o călătorie care îi duce printr-o țară mistică învăluită în ceață și uitare. Pe drum, întâlnesc o serie de personaje intrigante și se confruntă cu diverse provocări care îi obligă să examineze amintirile, să reflecteze asupra acțiunilor trecute și să reevalueze natura relației lor. În esență, povestea explorează teme profunde precum memoria, iubirea și complexitățile Sinelui fragmentat, toate pe fundalul unei lumi unde trecutul este obscurat de o amnezie pătrunzătoare.

4.5 *KLARA ȘI SOARELE*

Ultimul roman al lui Ishiguro, „Klara și Soarele”, prezintă o narațiune originală și provocatoare la gândire. Povestea este narată de Klara, un Prieten Artificial (AF), conceput pentru a asista și sprijini copiii pe drumul lor către maturitate. Klara nu este un robot tipic; ea posedă inteligența artificială care îi permite să se adapteze și să se programeze, totul pentru îmbunătățirea interacțiunii umane. Ce o distinge pe Klara de alți AF-uri este nivelul ei excepțional de percepție. Ea poate face presupuneri și deducții precise și are capacitatea de a genera teorii și ipoteze bazate pe informațiile și datele pe care le colectează. Acest nivel remarcabil de perspicacitate și cunoaștere o diferențiază de roboții programați convențional.

5. AUTOEXPLORAREA PRIN INTERMEDIUL POVEȘTIRILOR SCURTE

În "Nocturne", Ishiguro prezintă o colecție de cinci povestiri interconectate care explorează teme legate de muzică, relații și descoperirea de sine. Fiecare poveste se învârtă în jurul personajelor care sunt muzicieni sau au o legătură cu muzica. Interacțiunile și reflecțiile personajelor asupra vieților lor duc la momente de autocunoaștere. Fie că este vorba de un muzician în dificultate care se confruntă cu realitatea carierei sale sau de o femeie care reflectă

asupra alegerilor ei din trecut, poveștile analizează complexitățile identității de sine și căutarea autenticității.

Poveștile din această colecție sunt intitulate „Un baladist de altă dată”, „Fie ploaie, fie soare”, „Malvern Hills”, „Nocturnă” și „Violonceliștii”. Aceste narațiuni sunt considerate o unitate interconectată, cu Ishiguro oferind cu abilitate analize profunde ale personajelor, chiar și în limitele conciziei. Această examinare meticuloasă contribuie semnificativ la teza noastră mai amplă, care se concentrează pe explorarea manifestărilor Sinelui.

În relație cu explorarea Sinelui, aceste povești dețin o relevanță semnificativă pentru premisele fundamentale ale tezei. Ele oferă cititorilor o fereastră specifică asupra vieților și luptelor interne sau contemplărilor artiștilor portretizați în cadrul lor. Pe de o parte, pe măsură ce aceste narațiuni se desfășoară, naratorii explorează adesea domeniul preconștient al psihicului, subliniind rolul profund pe care memoria îl joacă în aceste povești, asemănător cu romanele lui Ishiguro. În plus, reacțiile altor personaje sunt descrise cu măiestrie, oferind material amplu pentru analiză în contextul psihicului personajelor.

5.2 „UN BALADIST DE ALTĂ DATĂ”

Prima poveste scurtă, „Un baladist de altă dată”, se desfășoară în jurul personajului Tony Gardner, un cântăreț de jazz a cărui glorie a apus, devenind nerecunoscut și subapreciat comparativ cu strălucirea sa anterioară. Situată într-o piață venețiană, narațiunea îl introduce pe Jan, un tânăr chitarist de jazz, care îl recunoaște cu perspicacitate pe Tony Gardner, inițind o conversație între cei doi muzicieni. Prin schimbul lor de experiențe din trecut și prezent, precum și traiectoriile lor de viață respective, Jan și Tony formează o relație specială caracterizată de încredere și o onestitate revigorantă care transcende superficialitățile faimei și bogăției.

5.3 „FIE PLOAIE, FIE SOARE”

În a doua poveste scurtă, „Fie ploaie, fie soare”, narațiunea se învâрте în jurul unui trio de prieteni care s-au întâlnit inițial la universitate: Ray, Emily și Charlie. Ulterior, Emily și Charlie s-au căsătorit, în timp ce Ray a optat pentru o viață de singurătate plină de explorare și aventură. Revenirea lui Ray pentru a-și vizita prietenii căsătoriți dezvăluie adevăruri incomode despre căsătorie, căutarea stabilității și neglijarea propriului Sine.

5.4 „MALVERN HILLS”

În povestea scurtă „Malvern Hills”, naratorul rămâne anonim, iar narațiunea este prezentată dintr-o perspectivă subiectivă. Narativitatea la persoana întâi accentuează subiectivitatea și imersiunea în trăsăturile și caracteristicile interioare. Acest stil narativ întărește noțiunea că evenimentele sunt perpetuu influențate de mediul înconjurător și de personajele din interiorul acestuia. La fel ca în viața reală, un eveniment duce inevitabil la altul, iar fiecare eveniment aduce cu sine propriul set de triumfuri și obstacole.

5.5 „NOCTURNĂ”

A patra poveste scurtă se concentrează pe un cântăreț de jazz aflat în ascensiune care se confruntă cu adversități din cauza aspectului său fizic mai puțin atrăgător, în ciuda talentului său remarcabil. Această narațiune evidențiază accentul pus de industria muzicală pe aspect în detrimentul talentului, trasând paralele cu povestea precedentă și subliniind tema că originalitatea și munca asiduă nu sunt întotdeauna suficiente pentru succes.

5.6 „VIOLONCELIȘTI”

A cincea și ultima poveste scurtă din colecție dezvăluie narațiunea lui Tibor și Eloise. Tibor, un violoncelist care adesea cântă într-o piață, și-a dedicat viața muzicii și aspiră la excelență. În contrast, Eloise se prezintă ca o entuziastă a violoncelului, exercitând treptat influență asupra tânărului artist. Povestea este narată la persoana întâi; totuși, rolul naratorului trece de la a fi un coleg la a deveni un narator omniscient, explorând chiar și sesiunile private ale lui Tibor și Eloise, dezvăluindu-le gândurile și emoțiile cele mai intime. Această tranziție evidențiază complexitatea intrigii, tehnica narativă utilizată și măiestria literară a lui Ishiguro.

6. MEMORIA ȘI IDENTITATEA ÎN OPERELE LUI ISHIGURO

Memoria este o componentă esențială a experienței umane, ancorată în trecutul nostru și influențând semnificativ acțiunile noastre viitoare. Oferă indivizilor un sentiment de continuitate, modelează identitatea lor și întărește conexiunile în societate. Explorarea funcțiilor memoriei și susceptibilității acesteia la modificare oferă perspective valoroase asupra complexităților psihologiei și comportamentului uman. Fiind dinamică și maleabilă, memoria este supusă distorsiunilor și uitării.

Nu este un depozit static de evenimente trecute; mai degrabă, este dinamică și supusă modificărilor constante. Amintirile noastre pot fi influențate de numeroși factori, inclusiv timpul, emoțiile și stimulii externi. Această susceptibilitate la schimbare și distorsiune ridică întrebări intrigante despre fiabilitatea memoriei noastre. Cât de precis reflectă amintirile noastre trecutul și în ce măsură sunt ele modelate de emoțiile și perspectivele noastre actuale? Explorarea acestor întrebări aruncă lumină asupra funcționării complexe a psihologiei umane.

7. PERSPECTIVE PSIHOLOGICE ASUPRA SINELUI ÎN FICȚIUNEA LUI ISHIGURO

Analizând personajele lui Ishiguro prin prisma teoriilor psihologice, se obțin perspective mai profunde asupra nuanțelor personalităților și motivațiilor lor. Conceptele freudiene, cum ar fi id-ul, ego-ul și superego-ul, iluminează conflictele interioare și dorințele care motivează acțiunile personajelor precum Stevens în „Rămășițele zilei” sau Kathy H. în „Să nu mă părăsești”. Similar, arhetipurile jungiene oferă un cadru pentru înțelegerea dimensiunilor simbolice ale personajelor precum Beatrice și Axl în „Uriașul îngropat”, al căror călătorie reflectă căutarea eroului pentru descoperirea de sine și iluminare. De asemenea, psihologia adleriană aruncă lumină asupra eforturilor pentru superioritate și semnificație evidente în personaje precum Ryder în „Neconsolații”, pe măsură ce acesta abordează sentimentul său de identitate și scop în mijlocul haosului înconjurător. Prin această abordare interdisciplinară, este dezvăluită interacțiunea complexă dintre psihologia individuală și construcția narativă în ficțiunea lui Ishiguro, îmbogățind astfel înțelegerea noastră a Sinelui și manifestările sale în lucrările literare.

8. REZULTATE ȘI CONCLUZII

Teza actuală a pornit într-o călătorie pentru a elucida, examina și susține diverse fațete ale Sinelui, folosind atât metodologii de răspuns ale cititorului cât și critica literară psihanalitică (Ellmann 1994, Wright 2003, Rowland 2019). Prin selecția și analiza elementelor vitale din fiecare lucrare literară, această cercetare nu doar validează unicitatea sa, dar contribuie semnificativ la progresul contemporan în analiza literară. Mai mult, teza oferă o înțelegere completă a naturii multifacete a identității de sine în operele literare ale lui Ishiguro.

Utilizarea criticii psihanalitice în acest studiu nu numai că a confirmat, dar a și îmbunătățit ipoteza că articulările personajelor despre sinele lor sunt necesare pentru progresul și rezoluția narațiunilor. Această abordare a jucat un rol crucial în disecarea și categorisirea

aspectelor semnificative și relevante ale fațetelor psihologice ale personajelor. Aceasta a facilitat o înțelegere profundă a modului în care acțiunile lor și luptele interne, influențate de presiunile externe și stimulii interni, contribuie la temele și direcțiile generale ale poveștilor.

Urmată de metodologie, cercetarea continuă să ofere descrieri teoretice și clasificări ale anumitor elemente și concepte utilizate în analiza fiecărui roman și povestire scurtă. Abordarea adoptată a asigurat că nu au existat exagerări sau personaje analizate excesiv, deoarece au fost luate în considerare doar acele aspecte relevante pentru scopul și idealurile tezei. În plus, tema exilului a fost selectată pentru explorare în termeni de dezvoltare a personajului și fundal. Personajele experimentează adesea un exil autoimpus sau sunt supuse exilului societal, influențând semnificativ dezvoltarea lor și integrarea în societate, precum și procesul lor de individuație. În cele din urmă, Sinele descris în narațiuni este compus din toate aspectele și caracteristicile pe care fiecare personaj le posedă, reflectând călătoriile și experiențele lor particulare.

În lumea narațiunilor lui Kazuo Ishiguro, conceptul de individuație, considerat vârful dezvoltării de sine, este portretizat viu prin montajul complex al vieților, gândurilor și emoțiilor personajelor sale. Aceste personaje, fiecare în modul său distinct, arată dezvoltare nuanțată și adaptare la complexitățile mediilor lor, istoriilor personale și perspectivelor de viitor. Prin povestirea măiestrită a lui Ishiguro, cititorii sunt invitați să fie martori la călătoria de individuație întreprinsă de personajele sale, pe măsură ce navighează provocările descoperirii de sine și integrării în societate.

Etsuko, în „Amintirea palidă a munților”, se confruntă cu trecutul său, permițându-i să reconcilieze prezentul și viitorul, în special în relația sa cu fiica sa supraviețuitoare. Maestrul Ono, recunoscând și acceptând greșelile sale din trecut în „Un artist al lumii trecătoare”, demonstrează un angajament către un viitor mai luminat. Domnul Stevens, în ciuda durerii relațiilor neîmplinite și a oportunităților ratate în „Rămășițele zilei”, continuă statornic în dedicarea sa față de profesie. Ryder, traversând un labirint de visuri și realitate în „Neconsolații”, experimentează o creștere incrementală, obținând noi înțelegeri despre existența sa cu fiecare vis dezvăluit. Christopher, confruntându-se cu realitățile dure ale vieții sale în „Pe când eram orfani”, renunță la poverile trecutului său pentru a se concentra pe un viitor cu fiica sa adoptivă, asigurându-se că nu este lăsată singură în lume. Călătoriile acestor personaje exemplifică

reziliența spiritului uman și puterea transformatoare a confruntării cu trecutul pentru a modela un viitor mai plin de speranță.

Kathy H., în „Să nu mă părăsești”, se confruntă cu inevitabilitatea scopului ei prestabilit cu o înțelegere profundă, luptându-se cu posibilitatea unei existențe mai adânci dincolo de rolul ei predestinat. Axl și Beatrice, în „Uriașul îngropat”, acceptă cu grație amurgul vieților lor, redescoperind esența trecutului lor comun. Klara, o ființă artificială în „Klara și Soarele”, își îndeplinește misiunea cu un sentiment de realizare, evidențiind complexitatea și evoluția Sinelui său programat. Experiențele acestor personaje subliniază tema descoperirii de sine și acceptării, demonstrând căile diverse pe care indivizii le parcurg în căutarea semnificației și împlinirii.

În vinietele din „Nocturne”, Ishiguro ne prezintă personaje de o profunzime și complexitate remarcabile. În ciuda brevității întâlnirilor noastre cu ele, ele dezvăluie straturi profunde ale Sinelui, navigând pe căile lor către individuație. Aceste personaje încorporează procesul de autoacceptare și călătoria către conștientizare de sine. Povestirea măiestrită a lui Ishiguro ilustrează nenumăratele moduri în care indivizii evoluează, se confruntă cu realitățile lor și se apropie de înțelegerea și acceptarea sinelui lor adevărat. Prin aceste narațiuni diverse, Ishiguro nu doar creează povești captivante, ci oferă și reflecții perspicace asupra condiției umane și a căutării continue a identității personale și a împlinirii. Această bogăție tematică subliniază relevanța durabilă a lucrărilor lui Ishiguro și capacitatea lor de a rezona cu cititorii la un nivel profund, invitând la introspecție și contemplare a propriilor noastre călătorii către descoperirea de sine și realizare de sine.

În analiza aceasta, am descoperit că memoria joacă un rol crucial în modelarea percepțiilor de sine ale personajelor, cu experiențele trecute și contextele culturale influențând înțelegerea lor de sine. Conceptele freudiene de Sine aruncă lumină asupra conflictelor interioare ale personajelor, în timp ce arhetipurile jungiene oferă perspective asupra modelelor universale care modelează personalitățile lor. De asemenea, temele existențiale conduc căutările personajelor pentru semnificație și autenticitate. Această interacțiune complexă între memorie, cadre psihologice și preocupări existențiale îmbogățește înțelegerea noastră asupra dezvoltării personajelor și complexităților călătoriilor lor de auto-identitate.

În lucrările lui Ishiguro, memoria servește ca un dispozitiv narativ cheie, permițând personajelor să acceseze preconștientul și să dezvăluie straturi mai profunde ale sinelui lor. Acțiunile conștiente decurg adesea din dorința de a reconcilia experiențele trecute sau de a atinge

o viață mai bună, subliniind lupta continuă pentru autoînțelegere și împlinire. Inconștientul, fie personal, fie colectiv, se manifestă prin scăpări, cuvinte și acțiuni care au semnificație pentru poveștile personajelor și uneori prevestesc evenimente viitoare. De-a lungul narativelor lui Ishiguro, ego-ul, id-ul și superego-ul se luptă pentru recunoaștere, în timp ce arhetipurile jungiene, cum ar fi umbra, anima, animusul și persona, se manifestă prin diferite personaje, adăugând complexitate și profunzime personalităților lor. Ca rezultat, personajele lui Ishiguro prezintă o rotunjime incontestabilă, fiecare trecând printr-un proces de individuație care le împinge către o mai mare conștientizare de sine și integrarea elementelor lor inconștiente.

Utilizarea narațiunii la persoana întâi în lucrările lui Ishiguro servește ca un instrument puternic în oferirea cititorilor acces intim la mecanismele interne ale minților personajelor, oferind perspective nuanțate și detalii autentice din perspectivele lor specifice. Această tehnică narativă favorizează o conexiune profundă cu personajele, permițând cititorilor să experimenteze direct gândurile, emoțiile și experiențele lor. Totuși, perspectiva la persoana întâi introduce și un element de subiectivitate și potențială nesiguranță, deoarece naratorii au autonomia de a alege ce dezvăluie sau ascund. Acțiunile lor și scăpările involuntare adesea dezvăluie adevăruri mai profunde despre caracterele lor, contribuind la o înțelegere mai complexă și multifacetată a Sinelui lor.

Portretizarea Sinelui în narațiunile lui Ishiguro subliniază natura sa dinamică și în continuă evoluție. Fiecare lectură și relectură a operelor sale poate dezvălui noi fațete și dimensiuni ale personajelor, reflectând fluiditatea și multiplicitatea Sinelui. Această bogăție a caracterizării asigură că romanele și povestirile scurte ale lui Ishiguro rămân un teren fertil pentru viitoare analize și interpretări. Explorarea complexă a Sinelui în aceste narațiuni sugerează un potențial vast pentru perspective și lecturi diverse, făcând din corpul de lucrări al lui Ishiguro o sursă continuă de interes și cercetare academică.

În contextul romanului „Uriașul îngropat”, acest studiu afirmă că romanul se aliniază bine cu conceptul de monolog narativ. Naratorul omniscient, care se dovedește a fi barcagiul într-o răsturnare de situație narativă captivantă, transmite în mod constant și eficient gândurile interioare, dorințele și motivațiile personajelor. Narațiunea se schimbă ocazional pentru a permite personajelor precum Sir Gawain să-și articuleze direct gândurile, sporind astfel adâncimea și complexitatea povestirii.

Această strategie narativă exemplifică afirmația lui Cohn că psihonarațiunea posedă „o flexibilitate temporală aproape nelimitată”. Ea rezumă în mod abil dezvoltările interioare pe perioade extinse, captează fluxul de gânduri și sentimente succesive și poate extinde asupra unui singur moment mental (Dorrit, 1978: 34). În „Uriașul îngropat”, această flexibilitate narativă permite o explorare bogată a psihicului personajelor, situând romanul în cadrul teoretic mai larg al psihonarațiunii și al impactului său asupra înțelegerii conștiinței personajelor în literatură. Structura narativă și tehnica romanului devin astfel un instrument puternic în explorarea dimensiunilor psihologice ale personajelor sale, aliniindu-se fără probleme cu perspectivele teoretice perspicace ale lui Cohn asupra narativului și conștiinței.

Celelalte romane și povestiri scurte au un rezultat mixt, o combinație de tehnici retrospective pe care Dorrit (1978) le explorează în cealaltă jumătate a cărții. Etsuko, Ono și Stevens au o reconstituire pură a evenimentelor lor trecute, pentru că sinele lor prezent sunt cele care își amintesc și povestesc. Deși Stevens trăiește evenimentele pe măsură ce povestește, el nu le spune pe măsură ce se întâmplă. Există întotdeauna momente în care el le rememorează și reușește să-și filtreze emoțiile și sentimentele pentru a se potrivi așteptărilor cititorilor față de el. Se poate argumenta că unele romane ar putea utiliza monologul memoriei pentru că mintea lor este „antrenată în permanență asupra trecutului”. Christopher Banks, protagonistul romanului lui Kazuo Ishiguro „Pe când eram orfani”, exemplifică utilizarea psihonarațiunii, o tehnică care subliniază abilitatea excepțională a lui Ishiguro în crearea perspectivelor narrative. Acest studiu și-a construit premisele și analizele pe baza talentului narativ original al lui Ishiguro, care îl distinge de scriitorul mediu.

Kathy H., naratorul din „Să nu mă părăsești”, prezintă o combinație complexă de perspective, încorporând o serie de valori care aduc profunzime narațiunii sale. În mod similar, Klara, din „Klara și soarele”, este paralelă cu domnul Stevens din „Rămășițele zilei” în relatarea ei directă și sinceră a evenimentelor. Totuși, Klara depășește această directitudine, transmițând cu abilitate emoțiile și sentimentele asociate cu experiențele pe care le povestește.

În povestirile scurte ale lui Ishiguro, se utilizează o gamă variată de puncte de vedere narrative. Unele povești prezintă narațiuni similare la persoana întâi, în timp ce altele, precum „Uriașul îngropat”, folosesc un narator omniscient care în cele din urmă se dezvăluie ca un personaj integral al poveștii. Această revelație are loc adesea printr-o schimbare către narațiunea la persoana întâi spre sfârșit, adăugând un strat de complexitate și angajament narațiunii.

Ryder, personajul central din „Neconsolații”, se abate de la categoriile narative stabilite, prezentând o poveste care amintește de un vis în care amintirile trecute se împletesc cu experiențele prezente. Această îmbinare estompează liniile dintre trecut și prezent, conferind narațiunii o calitate suprarrealistă care îi provoacă pe cititori să descifreze originile anumitor gânduri sau evenimente. În ciuda acestei ambiguități, aderența constantă a lui Ryder la stilul narativ oniric este esențială pentru păstrarea coeziunii și a calității imersive a poveștii.

Tehnicile narative ale lui Ishiguro, prezentate prin acești personaje și povești diverse, reflectă măiestria sa în manipularea perspectivelor narative pentru aprofundarea dezvoltării personajelor și intensificarea angajamentului cititorului. Fiecare personaj, prin stilul său narativ particular, contribuie la bogăția și complexitatea lumii literare a lui Ishiguro, demonstrând capacitatea sa de a explora condiția umană prin metode de povestire variate și inovatoare.

WORKS CITED - selected

Books

- Adler, A. (1997). *Understanding Life. An introduction to the psychology of Alfred Adler*. Edited and with an introduction by Colin Brett. Oneworld Publications.
- Cohen. J. (2022). *How to live. What to do. How great novels help us change*. Ebury Press. London.
- Ehrlich. S. (2014). *Point of View. A Linguistic Analysis of Literary Style*. Routledge. London.
- Ellmann. M. (1994). Editor. *Psychoanalytic Literary Criticism (Longman Critical Readers)*. Longman.
- Erikson H. E. (1968). *Identity, Youth, and Crisis*. W.W. Norton & Company.
- Freud. S. (1989). *The Ego and the Id*. Translated by Joan Riviere. W.W. Norton & Company.
- . (2005). *The Unconscious*. Translated by Graham Frankland with an introduction by Mark Cousins. Penguin Books Ltd.
- . (2010). *The Interpretation of Dreams*. Translated by James Strachey. Basic Books.
- . (1938). *Psychopathology of Everyday Life*. Translated by A. A. Brill. Penguin Books Ltd.
- . (1962). *Civilization and Its Discontents*. Translated by James Strachey. W.W. Norton & Company.

- Groes., S. (2016). Editor. *Memory in the Twenty-First Century. New Critical Perspectives from the Arts, Humanities, and Sciences*. Pelgrave Macmillan.
- Ishiguro, K. (2005). *A Pale View of Hills*. London: Faber and Faber Limited. Found on: <https://silo.pub/a-pale-view-of-hills.html>
- . (2001). *An Artist of the Floating World*. Faber and Faber Limited. Found at: <https://www.pdfdrive.com/an-artist-of-the-floating-world-e176368823.html>
- . (1999). *The Remains of the Day*. London: Faber and Faber Limited. Found on: <https://yes-pdf.com/book/1018/read>
- . (2013). *The Unconsoled*. London: Faber and Faber Limited.
- . (2000). *When We Were Orphans*. London: Faber and Faber Limited. Found on <https://thelabenglish.com/blog/wp-content/uploads/2019/11/when-we-were-orphans.pdf>
- . (2005). *Never Let Me Go*. Faber and Faber Limited. London. Found online at <https://www.swgs.wilts.sch.uk/wp-content/uploads/2021/05/Never-Let-Me-Go-by-Kazuo-Ishiguro>
- . (2010). *Nocturnes: Five Stories of Music and Nightfall*. Faber and Faber Limited.
- . (2023). "Novel Lecture." NobelPrize.org. Nobel Prize Outreach AB.
- James. W. (1983). *The Principles of Psychology*. Vol. 1-2. Harvard University Press.
- Jung, C. G. (1958). *The Undiscovered Self*. Translated by R. F. C. Hull. A Mentor Book. New American Library.
- . (1959). *AION Researches into the phenomenology of the self*. Vol. 9. p. II. Translated by R. F. C. Hull. Bollingen Series XX. Pantheon Books.
- . (1975). *The Archetypes and the Collective Unconscious*. 2nd ed. Vol. 9. p. I. Translated by R. F. C. Hull. Bollingen Series XX. Princeton University Press.
- . (1985). *Freud and Psychoanalysis*. Vol. 4. Translated by R. F. C. Hull. Bollingen Series XX. Princeton University Press.
- . (1985). *Spirit in Man, Art, and Literature*. Vol. 15. Translated by R. F. C. Hull. Bollingen Series XX. Princeton University Press.
- . (1988). *Man and his Symbols*. Editor: Carl G. Jung and after his death M. – L. von Franz. Anchor Press.
- . (1975). *The Structure and Dynamics of the Psyche*. Second Edition. Translated by R. F. C. Hull. Bollingen Series XX. Princeton University Press.

- Matthews. S., Groes., S. (2009.) *Kazuo Ishiguro. Contemporary Critical Perspectives.* Continuum International Publishing Group.
- Mead. H. G. (1972). *Mind, Self, and Society – from the Standpoint of a Social Behaviorist.* Edited and with an introduction by Charles W. Morris. University Chicago Press.
- Opre, A. (2012). *Inconștientul Cognitiv. Modele teoretice, suport experimental și aplicații.* 2nd ed. Polirom.
- Said. E. (2000). *Reflections on exile and other essays.* Granta Publications. London.
- Shaffer, B. W. (1998). *Understanding Kazuo Ishiguro.* South Carolina: University of South Carolina Press. https://www.scribd.com/document/290336990/Brian-W-Shaffer-Understanding-Kazuo-Ishiguro-University-of-South-Carolina-Press-1998?fbclid=IwAR1SUZdNDtULS2S0H0zbbzEseg7SjPdIWXFue6_KFl3rx69S32JyOdglZpM
- Sloane, P. (2021). *Kazuo Ishiguro's Gestural Poetics.* New York: Bloomsbury Academic.
- Stevenson. R. L. (2003). *The Strange Case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde.* Penguin Classics.
- Wong, C. F. (2005). *Kazuo Ishiguro.* Liverpool: Liverpool University Press. <https://www.cambridge.org/core/books/kazuo-ishiguro/15E93DB5A27A59867B8A208A460E683F>
- Wright. E. (2003). *Psychoanalytic Criticism Theory in Practice.* Routledge. New York.
- Yugin, T. (2014) *Kazuo Ishiguro and Memory.* London: Palgrave Macmillan UK.

Chapters

- Baumeister. Roy F. and Tice. D. M. (1986). "Four Selves, Two Motives, and a Substitute Process Self-Regulation Model." *Springer Series in Social Psychology. Public and Private Self*, edited by Roy F. Baumeister, Springer – Verlag New York Inc.
- Baumeister. Roy F. (2010). "Chapter 5 The Self". *Advanced Social Psychology – The State of Science.* edited by Roy F. Baumeister and Eli J. Finkel, Oxford University Press.

- Bennett. T. (2016). "5 Sigmund Freud ideas that changed the world: Then and now." Published: February 19, 2016. Accessed on 21st July 2023. <https://thriveworks.com/blog/sigmund-freud-ideas-that-changed-world-then-now/>
- Bloom. H. (1994). 7. "Freud and the Sublime: A Catastrophe Theory of Creativity." In *Psychoanalytic Literary Criticism (Longman Critical Readers)*. Longman.
- Böss, M., Gilsenan. N. I., Olinder. B. (2006). Editors. *Re-Mapping Exile. Realities and Metaphors in Irish Literature and History*. Aarhus University Press. Aarhus N., Denmark.
- Călinescu, A. (2022). "Kazuo Ishiguro's The Unconsoled: An Interdisciplinary Analysis." *Litera*. 32. pp. 1-28. 10.26650/LITERA2021-988577. https://www.researchgate.net/publication/358894780_Kazuo_Ishiguro
- . (2022). 1 (35). "Under the Magnifying Glass: Kazuo Ishiguro's *When We Were Orphans*". *Philologica Jassyensia* 1 (35):187-200. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id>
- Edwardes, M. P. J. (2019). "What Is a Self?: There and Back Again." In *The Origins of Self: An Anthropological Perspective* (pp. 163–189). UCL Press. <https://doi.org/10.2307/j.ctv13xprvd.13>
- Fairbanks, A. H. (2013). Ontology And Narrative Technique in Kazuo Ishiguro's "The Unconsoled." *Studies in the Novel*, 45(4), 603–619. <http://www.jstor.org/stable/23594822>
- Hassan, I. (1988). Quest for the Subject: The Self in Literature. *Contemporary Literature*, 29(3), 420–437. <https://doi.org/10.2307/1208455>
- Hopârtean. A. M. (2021). "Kazuo Ishiguro's Unreliable Narrators." *Lingua. Language and Culture*. 2. pp. 219-224. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id>
- Ionescu. A. (2015). 3. "An Imagological Reading of Kazuo Ishiguro's *When We Were Orphans*". *Cultural Intertexts* 03:62-71. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id>
- Jin. M. (2016). "Americans in the Pacific: Rethinking Race, Gender, Citizenship, and Diaspora at the Crossroads of Asian and Asian American Studies." *Critical Ethnic Studies*. 2(1). pp. 128–147. <https://doi.org/10.5749/jcritethnstud.2.1.0128>
- Mitreă. A. (2018). 1-2. "Remembering the Traumatic Wound in Kazuo Ishiguro's Fiction". *East West Cultural Passage* 1-2:39-55. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id>

- Noriko, M., & Osborne, H. (2018). "Urashimasō: Memory as Trauma and Recovery in Literature," *Review of Japanese Culture and Society*, 30, Hawaii: University of Hawai'i Press, pp. 221–243. <https://www.jstor.org/stable/48618709>
- Sönmez, M. J-M. (2016). 7. "Place Identity and Detection in *When We Were Orphans*" Kazuo Ishiguro in a Global Context. Editors: Wong, C. F., and Yildiz H. London: Routledge, pp. 79-89.
- Taketomi, R. (2015). "Father" in Kazuo Ishiguro's Novels.pdf. Comparatio (19).https://www.academia.edu/38194167/Father_in_Kazuo_Ishiguro_s_Novels_pdf?auto=citations&from=cover_page
- Tedeschi, J. T. (1986). "Private and Public Experiences and the Self." *Springer Series in Social Psychology. Public and Private Self*. edited by Roy F. Baumeister. Springer – Verlag New York Inc.
- Walkowitz, R. L. (2001). "Ishiguro's Floating Worlds," *ELH*, 68(4), Baltimore: The Johns Hopkins University Press, pp. 1049–1076. <http://www.jstor.org/stable/30032004>
- , (2007). "Unimaginable Largeness: Kazuo Ishiguro, Translation, and the New World Literature." *NOVEL: A forum on fiction*. Vol. 4., No. 3., pp. 216-239. Duke University Press.